

Posudek na diplomovou práci Evy Starobové

“...and all the men and women merely players. Application of Game Theory on Jane Austen’s Narrative”

Téma, které si Eva Starobová zvolila je velmi neobvyklé, o to však zajímavější – aplikace matematické teorie her na rozsáhlejší literární dílo. Analyzovanými díly jsou tři romány Jane Austenové, konkrétně *Pride and Prejudice*, *Persuasion* a *Emma*. Austenové romány si diplomantka ne zvolila náhodou, svým ústředním tématem – zásnuby, manželství a jim předcházející procesy a situace – se stávají vhodným materiálem pro aplikaci právě této oblasti aplikované matematiky, neboť chování a strategie jednotlivých postav ve zmíněných situacích lze chápat právě jako určitou formu hry, tak jak ji chápe teoretická matematika. Ve svém závěru pak autorka ukazuje, na základě výsledků předchozích analýz, využitelnost a přínos teorie hry pro analýzu literárních děl i pro literární teorii.

V úvodních kapitolách diplomantka poměrně stručně, přesto však přehledně a dostatečně názorně, vysvětluje základy teorie her, včetně veškerých klíčových pojmů a označení, které je třeba si osvojit pro pochopení praktické části její práce. Nesporným kladem této teoretické části je její srozumitelnost i pro ty čtenáře, kteří se s vyšší či aplikovanou matematikou běžně nesetkávají. Možná bych jen doporučil trochu více pozornosti věnovat zavedení matic a vysvětlení jejich praktického využití – z vlastní zkušenosti vím, že mohou neinformovaného čtenáře snadno odradit od dalšího čtení.

V úvodu praktické části své práce diplomantka vymezuje, jakými hrami v románech Austenové se bude zabývat (‘non-antagonistic, non-cooperative and sequential’, s.10), a jako matematik dobře ví co dělá – právě toto, poměrně velmi restriktivní vymezení ji umožňuje vtisknout celé práci formu a myšlenkovou koherenci, které lze po obsahové stránce jen těžko něco vyčíst (a těch pár gramatických či stylistických nepřesností v žádném případě nenarušuje vyznění práce jako celku). Jednotlivé postavy jsou charakterizovány přesně a výstižně, jejich „hry“ analyzovány, popsány a zaznamenány pomocí matic s obdivuhodnou precizností. Navíc je vše velmi přehledně shrnuto a vyhodnoceno v samotném závěru celé práce, který mimo jiné potěší srdce každého literáta s matematickými sklony (či matematika se sklony literárními) názorným matematickým důkazem toho, že Austenová, ač současnice romantiků, je především předchůdkyní anglických realistických spisovatelů 19.století.

Jediné co tak může zainteresovaného čtenáře trochu mrzet je fakt, že autorka nenašla více odvahy pro analýzu složitějších než bipolárních vztahů (byť jen ve formě jedné ukázky pro zpestření práce), které se nicméně také vztahují k danému tématu. Domnívám se, že především romány *Pride and Prejudice* a *Emma* k takovéto analýze přímo vybízejí. Chtěl bych se tedy Evy Starobové zeptat, jakým způsobem by bylo možné v rámci zvolené teorie zpracovat a analyzovat vztahy zahrnující tři interaktanty, např. Elizabeth-Wickham-Darcy či Jane-Bingley-Darcy v románu *Pride and Prejudice*.

Z výše uvedených důvodů se však domnívám, že diplomová práce Evy Starobové je nejen velmi originální, zajímavá a čtivá, ale také dobře strukturovaná a podepřená důkladnou znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

V Praze 11.5.2008

.....
PhDr. Petr Chalupský, Ph.D.